

เรือโบราณ 1,200 ปี

ฝั่งทะเล “ทวารวดี” อยู่กรุงเทพฯ

เรือโบราณ 1,200 ปี

ฝั่งทะเล “ทวารวดี” อยู่กรุงเทพฯ

เรือโบราณพนม-สุรินทร์ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมืองฯ จ.สมุทรสาคร (พื้นที่ใกล้ชิดติดเขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ อยู่ไม่ไกลจากศาลพันท้ายนรสิงห์ คลองโคกขาม)

เรือแบบอาหรับ เป็นซากเรือเก่าสุดเท่าที่เคยพบในอ่าวไทย ซากเรือมีอายุราว พ.ศ.1300-1400 ใช้บรรทุกคนประจำเรือและสินค้า แล่นเลียบชายฝั่งระหว่างอาหรับ, เปอร์เซีย, อินเดีย, ศรีลังกา แล้วมุ่งไปจีนโดยผ่านบ้านเมืองในอุษาคเนย์

สมัยนั้นชายฝั่งทะเลอ่าวไทยอยู่ไม่ไกลจากบริเวณที่พบซากเรือ อาจอยู่ตามแนวคลองมหาชัย หรือถนนพระราม 2

สันนิษฐานว่าเรือลำนี้แล่นไปมาค้าขายแลกเปลี่ยนกับบ้านเมืองแถบลุ่มน้ำแม่กลอง-ท่าจีน (ซึ่งมีทางน้ำใหญ่เชื่อมต่อกัน) แต่มีเหตุใหญ่อย่างใดอย่างหนึ่งทำให้เรืออับปางลงบริเวณนี้

“พนม-สุรินทร์” ชื่อเรือโบราณเพื่อเป็นเกียรติแก่นางพนม-นายสุรินทร์ ศรีงามดี ภรรยาสามีเจ้าของที่ดินนาทุ่งซึ่งมอบที่ดินตรงที่พบซากเรือโบราณให้เป็นสาธารณะ

ดี แต่มาล้นเกิน

ซากเรือโบราณ 1,200 ปีมาแล้ว เป็นเรือแบบอาหรับบรรทุกสินค้า แล่นเลียบชายฝั่งอ่าวไทย ไปติดตอทั่วภูมิภาคอุษาคเนย์ ถึงจีนและอินเดีย โดยกรมศิลปากรขุดค้นทางโบราณคดีทั้งค้างไว้หลายปีแล้ว ในนาทุ่งหลังวัดวิสุทธิวราราม (วัดคลองคลอง) ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมืองฯ จ.สมุทรสาคร

แผ่นป้ายนิทรรศการบอกความเป็นมาของเรือโบราณพนม-สุรินทร์ ในโรงเก็บซากเรือชั่วคราวใกล้บริเวณขุดพบที่เคยเป็นนาทุ่ง ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมืองฯ จ.สมุทรสาคร (ภาพเมื่อวันเสาร์ที่ 9 พฤษภาคม 2563)

เมื่อต้นเดือนพฤษภาคม ผมแวะเวียนไปเป็นปกติพบแผ่นป้ายนิทรรศการขนาดใหญ่ 6 แผ่น ตั้งเรียงรายในโรงเหล็กหลังศาลมูลซากไม้ที่ขุดพบเป็นกระดุกเรือ (ในอ่างซีเมนต์ใส่น้ำกร่อย) ดูเรียบง่ายสบาย

ตาสบายใจ แต่มากไปด้วยตัวอักษรจนอ่านไม่ทั่ว เพราะลายตาพร่าไปหมด ควรลดเหลือสัก 2-3 แผ่นก็พอ ขอให้รู้ด้วยว่าจะไร่มากจนล้นเกินยอมไม่มีประโยชน์นอกจากหงทัง

เรือราด ไม่มีคนทอนอ่านได้หมด (แม้เช่น วางตนเป็นเจ้าขุนมูลนาย ฯลฯ

นำขึ้นชมสมควรยกย่องกรมศิลปากรความรู้สาธารณะ แต่ควรเรียบเรียงประกอบหลายๆ สายๆ สื่อสารกับที่สำคัญคือไม่ได้เรียนจบโบราณคดี

กรมศิลปากรควรให้ความสำคัญเรื่องด้วยถ้อยคำภาษาเรียบง่ายย่อโบราณคดีที่สื่อสารยากมากกับสังคมศิลปากรโดยเฉพาะประวัติศาสตร์คนทั่วไปหลายระดับจำนวนมากทั้ง

แหล่งท่องเที่ยวใกล้กรุงเทพฯ

ซากเรือโบราณอยู่ติดกรุงเทพฯ ใกล้ศาลพันท้ายนรสิงห์ เป็นที่โล่งสะดวกมากของคนกรุงเทพฯ และและกรมศิลปากรควรถือเอาช่วง (new normal) อย่างสง่างามอย่าง

ผู้บริหารที่ฉลาดๆ ทั้งในกรมศิลปากรก็ใจดีว่ารัฐบาลเผด็จการของการท่องเที่ยวชดเชยและทดแทนโควิด-19 โดยเฉพาะการท่องเที่ยวที่หมุนเวียนมากและเร็วที่สุดทุกระดับ

แหล่งเรือโบราณตรงนี้เหมาะสม

ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างพิพิธภัณฑ์ภาษาและทุกศาสนา ไม่นานจะกระหนกยกความเป็นไทยแบบค

เทศ

เรือโบราณ 1,200 ปี

ฝั่งทะเล “ทวารวดี” อยู่กรุงเทพฯ

หือ เมืองฯ จ.สมุทรสาคร
ทพฯ อยู่ไม่ไกลจากศาล
ที่เคยพบในอ่าวไทย
บรรทุกคนประจำเรือและ
อร์เซีย, อินเดีย, ศรีลังกา
จากบริเวณที่พบซากเรือ
รวม 2
แลกเปลี่ยนกับบ้านเมือง
เชื่อมต่อกัน) แต่มีเหตุ
ริเวณนี้
เกียรติแก่นางพม-นาย
กึ่งซึ่งมอบที่ดินตรงที่พบ

แผ่นป้ายนิทรรศการบอกความเป็นมาของเรือโบราณพม-สุรินทร์ ในโรงเก็บซากเรือชั่วคราวใกล้บริเวณจุดพบที่เคยเป็นนาทุ่ง ต.พันท้ายนรสิงห์
อ.เมืองฯ จ.สมุทรสาคร (ภาพเมื่อวันเสาร์ที่ 9 พฤษภาคม 2563)

แบบอาหรับบรรทุกสินค้า
าคอุษาคเนย์ ถึงจีนและ
คติทั้งค้ำไว้หลายปีแล้ว
ลอง) ต.พันท้ายนรสิงห์

เมื่อต้นเดือนพฤษภาคม ผมแวะเวียนไปเป็นปกติพบแผ่นป้าย
นิทรรศการขนาดใหญ่ 6 แผ่น ตั้งเรียงรายในโรงเหล็กหลังคาคลุมซาก
ไม้ที่ขุดพบเป็นกระดุกเรือ (ในอ่างซีเมนต์ใส่น้ำกร่อย) ดูเรียบง่ายสบาย

ตาสบายใจ แต่มากไปด้วยตัวอักษรจนอ่านไม่ทั่ว เพราะลายตาว่าไป
หมด ควรลดเหลือสัก 2-3 แผ่นก็พอ
ขอให้รู้ด้วยว่าอะไรที่มากจนล้นเกินยอมไม่มีประโยชน์นอกจากทกทั้ง

เรือราด ไม่มีคนทอนอ่านได้หมด (แม้แต่คนถนัดอ่านอย่างใดอย่างหนึ่ง
เช่น วางตนเป็นเจ้าขุนมูลนาย ฯลฯ ก็ไม่มีใครอยากสมาคม)

นำชิ้นชมสมควรรายก่องกรมศิลปากรที่พยายามแบ่งปันข้อมูล
ความรู้สู่สาธารณะ แต่ควรเรียบเรียงเอาเนื้อหา ทำให้ง่าย ๆ สั้น ๆ เน้น
รูปประกอบมากๆ สวยๆ สื่อสารกับคนทั่วไปซึ่งไม่ใช่คนวิชาการ และ
ที่สำคัญคือไม่ได้เรียนจบโบราณคดี

กรมศิลปากรควรให้ความสำคัญทำงาน “เพื่อคนอื่น” คือเรียบ
เรียงด้วยถ้อยคำภาษาเรียบง่ายอย่างภาษาบ้านๆ (ไม่ใช่ภาษานัก
โบราณคดีที่สื่อสารยากมากกับสังคมทั่วไป) เพราะงานของกรม
ศิลปากรโดยเฉพาะประวัติศาสตร์โบราณคดีต้องมีสัมพันธ์กับ
คนทั่วไปหลายระดับจำนวนมากทั่วประเทศ

แหล่งท่องเที่ยวใกล้กรุงเทพฯ หลังโควิด

ซากเรือโบราณอยู่ติดกรุงเทพฯ ชายทะเลทางเขตบางขุนเทียน
ใกล้ศาลพันท้ายนรสิงห์ เป็นที่โล่งกว้างกลางนาทุ่ง แหล่งท่องเที่ยว
สะดวกมากของคนกรุงเทพฯ และปริมณฑล กระทั่งวิถีวัฒนธรรม
และกรมศิลปากรควรถือเอาช่วงเวลานี้เข้าสู่สำนัก “นิว นอร์มอล”
(new normal) อย่างสง่างามอลังการ

ผู้บริหารที่ฉลาดๆ ทั้งในกรมศิลปากรและในกระทรวงวัฒนธรรม
ย่อมรู้แก่ใจดีว่ารัฐบาลเผด็จการของรัฐบาลทหารขณะนี้ต้องการกระตุ้น
การท่องเที่ยวชดเชยและทดแทนสิ่งที่ขาดหายไปช่วงห้วงระบาดด้วย
โควิด-19 โดยเฉพาะการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อผลักดันเงินสะพัด
หมุนเวียนมากและเร็วที่สุดทุกระดับ

แหล่งเรือโบราณตรงนี้เหมาะที่สุดในการ “เปิดตัว” ด้านการ
ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างเท่าๆ มีลักษณะสากลคนรับได้ทุก
ชาติภาษาและทุกศาสนา ไหวนเวียนอยู่แต่ด้วยความอารามและลาย
กระหนกยกความเป็นไทยแบบคลังเชื้อชาติ